

V I Lenin

Svar på en amerikansk journalists frågor

Jag besvarar de fem frågor som ställts till mig¹, på villkor att det till mig skriftligen givna löftet att mitt svar in extenso kommer att tryckas i mer än hundra tidningar i Nordamerikas förenta stater uppfylls.

1. Sovjetregeringen hade inte ett reformistiskt regeringsprogram, utan ett revolutionärt. Reformerna är eftergifter, som erhålls från den härskande klassen samtidigt som dess herravälde bevaras. Revolution är ett störtande av den härskande klassen. Reformistiska program brukar därför bestå av en mängd punkter. Vårt revolutionära program bestod egentligen av en enda allmän punkt; undanröjande av godsägarnas och kapitalisternas ok, störtande av deras makt, befrielse av de arbetande massorna från dessa utsugare. Detta program har vi aldrig ändrat. Vissa enskilda delåtgärder, som syftar till att förverkliga detta program, har ofta varit föremål för ändringar; en uppräkningslista skulle ta en hel bok i anspråk. Jag vill bara nämna att det i vårt regeringsprogram finns ytterligare en allmän punkt, den som kanske medfört de flesta ändringarna av enskilda åtgärder. Den punkten är: undertryckande av utsugarnas motstånd. Efter revolutionen den 25 oktober (7 november) 1917 stängde vi inte ens de borgerliga tidningarna, och terror var det inte ens tal om. Vi frigav inte bara många av Kerenskijs ministrar, utan också Krasnov som hade fört krig mot oss. Först när utsugarna, dvs kapitalisterna, hade satt igång med att utveckla sitt motstånd, började vi systematiskt undertrycka det, ända till användning av terror. Detta var proletariats svar på sådana handlingar av bourgeoisin som sammansvärjningen med Tysklands, Englands, Japans, Amerikas, Frankrikes kapitalister för att återupprätta utsugarnas makt i Ryssland, mutandet av tjeckoslovakerna med engelsk-franska pengar, av Mannerheim och Denikin med tyska och franska osv etc. En av de senaste sammansvärjningarna som framkallat en "förändring" – nämligen ökningen av terrorn mot bourgeoisin i Petrograd – var bourgeoisins sammansvärjning med socialistrevolutionärerna och mensjevnikerna om att utlämna Petrograd, de sammansvurna officerarnas besättande av Krasnaja Gorka⁴³, engelska och franska kapitalisters mutande av anställda vid den schweiziska beskickningen och av många ryska anställda osv.

2. Vår sovjetrepubliks verksamhet i Afghanistan, Indien och andra muselmanska länder utanför Ryssland är densamma som vår verksamhet bland de talrika muselmanerna och andra ickeryska folken inom Ryssland. Vi har exempelvis gett de basjkiriska massorna möjlighet att upprätta en autonom republik inom Ryssland, vi främjar på alla sätt varje nationalitets självständiga, fria utveckling, bidrar till att utveckla och sprida litteratur på vars och ens modersmål, vi översätter och propagerar för vår sovjetiska författning, som har oturen att för mer än en miljard människor på jorden, vilka tillhör de koloniala, avhängiga, förtryckta, diskriminerade folken, vara mer tilltalande än de borgerligt "demokratiska" staternas "västeuropeiska" och amerikanska författning, vilken befäster privatäganderätten till jord och kapital, dvs befäster de fåtaliga "civiliserade" kapitalisternas förtryck av de arbetande människorna i de egna länderna och av hundratals miljoner i kolonierna i Asien, Afrika etc.

¹ De fem frågor som *United Press* ställde till Lenin var:

1. Har Ryska sovjetrepubliken gjort några små eller stora förändringar i det ursprungliga inrikes- och utrikespolitiska regeringsprogrammet samt ekonomiska programmet, och i så fall när och vilka?
 2. Vilken taktik är Ryska sovjetrepublikens taktik gentemot Afghanistan, Indien och andra muselmanska länder utanför Rysslands gränser?
 3. Vilka politiska och ekonomiska syften har ni gentemot Förenta staterna och Japan?
 4. På vilka villkor är ni beredda att sluta fred med Koltjak, Denikin och Mannerheim?
 5. Vad mer skulle ni vilja bringa till den amerikanska allmänna opinionens kännedom?
- Lenins svar skickade till Budapest för den amerikanska pressen.

3. Gentemot Förenta staterna och Japan är vår främsta politiska målsättning att slå tillbaka deras fräcka, brottsliga, rövaraktiga invasion i Ryssland, vilken enbart tjänar till att berika deras kapitalister. Många gånger har vi högtidligt erbjudit dem fred, men de har inte ens gett oss något svar utan fortsätter kriget mot oss, varvid de hjälper Denikin och Koltjak, plundrar Murman-kusten och Archangelsk och särskilt ödelägger och förhärjar Östsibirien, där de ryska bönderna gör tappert motstånd mot rövarkapitalisterna från Japan och Nordamerikas förenta stater.

Vi har ytterligare en politisk och ekonomisk målsättning beträffande alla folk, även Förenta staternas och Japans – ett brödraförbund med arbetarna och de arbetande människorna i alla länder utan undantag.

4. De villkor, på vilka vi går med på att sluta fred med Koltjak, Denikin och Mannerheim, har vi vid flerfaldiga tillfällen helt exakt och klart skriftligen redovisat för exempelvis Bullitt, som fört förhandlingar med oss (och med mig personligen i Moskva) på vägnar av Förenta staternas regering², i ett brev till Nansen³ osv. Det är inte vårt fel om Förenta staternas och andra länders regeringar är rädda för att publicera dessa dokument i deras helhet och döljer sanningen för folket. Jag skall bara nämna vårt grundläggande villkor: vi är beredda att betala alla skulder till Frankrike och andra stater endast om det blir en verklig fred och inte en fred bara i ord, dvs den skall formellt undertecknas och bekräftas av regeringarna i England, Frankrike, Förenta staterna, Japan, Italien, ty Denikin, Koltjak, Mannerheim m fl är bara brickor i dessa regeringars händer.

5. Mest av allt skulle jag vilja meddela den amerikanska allmänheten följande:

Jämfört med feodalismen var kapitalismen ett världshistoriskt steg framåt på ”frihetens”, ”jämlighetens”, ”demokratins” och ”civilisationens” väg. Men icke desto mindre var och förblir kapitalismen ett system för löneslaveri, för miljoner arbetande människors, arbetares och bönders förslavning under en obetydlig minoritet av nutida (”moderna”) slavägare, godsägare och kapitalister. I jämförelse med feodalismen har den borgerliga demokratin ändrat formen för detta ekonomiska slaveri, gett det en lysande täckmantel, men inte förändrat eller kunnat förändra dess väsen. Kapitalism och borgerlig demokrati är löneslaveri.

Det gigantiska framåtskridandet för tekniken i allmänhet och kommunikationerna i synnerhet och kapitalets och bankernas kolossala tillväxt har gjort att kapitalismen blivit mogen och övermogen. Den har överlevt sig själv. Den har blivit ett ytterst reaktionärt hinder för den mänskliga utvecklingen. Den har kommit att betyda allmakt för en handfull miljardärer och miljonärer, som driver folken ut i en slakt för att avgöra frågan om huruvida det imperialistiska bytet, makten över kolonierna, de finansiella ”inflytelsesfärerna” eller ”förvaltningsmandaten” o d skall tillfalla den tyska eller den anglo-franska rövargruppen.

Under kriget 1914-18 dödades eller lemlästades tiotals miljoner människor just för den skull, bara för den skull. Insikt om denna sanning sprider sig med oemotståndlig kraft och snabbhet bland de arbetande massorna i alla länder – och detta desto mer som kriget överallt har framkallat en oerhörd förödelse och skuldräntor för kriget måste betalas överallt, även av de

² Samtalen med William Bullitt, som kom till Moskva på uppdrag av USA:s president Wilson, ägde rum i mars 1919. Sovjetregeringen införde ett antal ändringar och tillägg till de förslag som lagts fram av USA och Storbritannien, varefter ett utkast till avtal utarbetades. Dessa regeringar accepterade inte de sovjetiska förslagen eftersom Koltjak hade inlett sin offensiv på våren samma år och de hoppades på att de sovjetiska styrkorna skulle krossas.

³ Brevet till Fridtjof Nansen (den norske polarforskaren) om sovjetregeringens beredvillighet att inleda samtal med ententeregeringarna om fientligheternas upphörande avsändes av folkkommissariatet för utrikes ärenden den 7 maj 1919. Sovjetregeringens förslag vidarebefordrades av Nansen till ententeregeringarna, men inga svar erhöles.

”segrande” folken. Men vad är det för räntor? Det är en miljardtribut till herrar miljonärer för att de varit älskvärda nog att tillåta tiotals miljoner arbetare och bönder att döda och lemlästa varandra för att avgöra frågan om hur kapitalisternas profiter skall delas.

Kapitalismens sammanbrott är oundvikligt. Massornas revolutionära medvetande växer överallt. Tusentals tecken omvittnar detta. Ett litet sådant, oviktigt men för kälkborgaren mycket åskådligt, är romanerna av Henri Barbusse (”Le feu”, ”Clarté”), som var en högst fredlig, beskedlig och laglydig småborgare, bracka, kälkborgare när han gick ut i kriget.

Kapitalisterna, bourgeoisin, kan i ”bästa” fall för deras del fördröja socialismens seger i det ena eller andra enskilda landet till priset av att ytterligare hundratusentals arbetare och bönder slaktas. Men rädda kapitalismen kan de inte. Vad som kommit för att avlösa den är sovjetrepubliken, rådsrepubliken, som ger makten åt de arbetande och endast de arbetande, som lägger ledningen av deras frigörelse i proletariats hand och som upphäver privatäganderätten till jorden, fabriken och de övriga produktionsmedlen, eftersom denna privatäganderätt är källan till ett fåtals utsugning av de många, källan till massornas elände, källan till rövarkrig mellan folken, krig som berikar enbart kapitalisterna.

Den internationella rådsrepublikens seger är säker.

Avslutningsvis en liten illustration: den amerikanska bourgeoisin lurar folket genom att skryta med friheten, jämlikheten och demokratin i sitt land. Men varken denna bourgeoisin eller någon annan, ingen enda regering i världen kommer att kunna gå med på, de kommer att vara rädda för att gå med på att tävla med vår regering på grundval av verklig frihet, jämlikhet och demokrati: låt oss anta att ett fördrag tillförsäkrar vår regering och varje annan regering frihet att utbyta ... broschyrer, som i regeringens namn ges ut på vilket som helst språk och innehåller texten till vederbörande lands lagar, texten till författningen, med en förklaring till varför den är överlägsen de andra.

Ingen enda borgerlig regering i världen skulle våga ingå ett sådant fredligt, civiliserat, fritt, jämlikt, demokratiskt fördrag med oss.

Varför? Jo, därför att alla regeringar utom sovjetregeringar håller sig kvar genom att förtrycka och lura massorna. Men det stora kriget 1914-18 har omintetgjort det stora bedrägeriet.

Lenin

den 20 juli 1919

Pravda nr 162, V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 39, s 113-117